

DEKALOG

dla rodziców dzieci dyslektycznych

NIE "nie czyń Bliźniemu swemu, co Tobie niemiłe"

1. Nie traktuj dziecka jako chore, kalekie, niezdolne, złe lub leniwe.
2. Nie karz, nie wyśmiewaj dziecka, spodziewając się, że tym sposobem zmobilizujesz je do pracy.
3. Nie lądź się, że dziecko „samo z tego wyrośnie”, „weźmie się w garść”, „przysiadzie fałdów” lub, że ktoś je "wyleczy" czy "odmieni”.
4. Nie oczekuj, że bez specjalistycznej pomocy kłopoty twego dziecka ograniczą się do trudności w czytaniu i pisaniu, a skończą się w młodszych klasach szkoły podstawowej.
5. Nie ograniczaj dziecku zajęć pozalekcyjnych sądząc, że tym sposobem zyskasz czas na naukę, ale i też nie zwalniasz go od systematycznych ćwiczeń.

TAK "strzeżonego Pan Bóg strzeże"

6. Sądź zyczliwym, pogodnym, cierpliwym przewodnikiem i towarzyszem swego dziecka, w jego kłopotach szkolnych.
7. Staraj się zrozumieć swoje dziecko: jego potrzeby, możliwości i ograniczenia.
8. Spróbuj jak najwcześniej, zaobserwować czy twoje dziecko ma trudności, na czym one polegają i co jest ich przyczyną - wyjaśnij swoje wątpliwości, omów spostrzeżenia na drodze konsultacji z psychologiem, logopedą, pedagogiem i w razie potrzeby z lekarzem.
9. Spróbuj pomóc swojemu dziecku - zaobserwuj w czasie codziennej pracy z dzieckiem, co jest najskuteczniejsze dla przezwyciężenia jego trudności; w razie potrzeby skorzystaj z literatury i fachowej pomocy nauczyciela – terapeuty, logopedy /w formie terapii indywidualnej lub grupowej/. Bądź w stałym kontakcie z nauczycielem swego dziecka i pedagogiem szkolnym.
10. Chwal i nagradzaj swoje dziecko nie tyle za efekty pracy, co za włożony w nią wysiłek oraz spraw, aby praca z dzieckiem stała się przyjemnością dla was obydwójga.

Uwaga: w każdej książce telefonicznej znajdziesz adresy poradni wychowawczo-zawodowych, najbliższych twojego miejsca zamieszkania, gdzie możesz uzyskać konsultację psychologa, pedagoga i logopedy.